

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ephialtesek.

Pécs, 1898. nov. 9.

A világtörténelem tanúsága szerint a klasszikus ókorban történt, hogy a perzsák tengernyi haddal támadván Görögországra, Leonidas maroknyi csapatával a thermopilei hegyszorosnál föltartóztatta az ellenség áradatát, úgy hogy ez óriási többsége dacára, amely ugyanazon a jogon, az erőszak jogán, akart úrrá lenni Görögország fölött, mint az erőszak szölte, a Bánffy többsége szegény hazánk fölött, tehetetlenül állott az elszánt küzdők ércfala előtt. Akadt aztán a görögök között egy férfi, aki fölháborodva a többség jogának illetlen fúmagálása fölött, vállalkozott a többség érvényesülésének keresztülvételére; elkalauzolta a perzsákat egy csak a görögök által ismert rejtékösvényen a küzdők háta mögé, a kiket azok két tűz közé fogva mind egy szálra fölkoncoltak.

Ez a jeles férfi Ephialtes volt, első megtestesítője annak az elvnek, hogy a többségnek győznie kell, akárhogyan lett is összetoborozva.

Az az óriási szolgahad, melyet Magyarország satrapája hatalmi erőszakkal és vesztegetéssel maga köré gyűjtött, hogy kiszolgáltassa az országot idegen érdekeknek, mikor az ellene küzdők csapatát már semmiféle eszközzel megfélemlíteni nem tudta, még mindig bizakodott benne, hogy majd akad ezek között is Ephialtes, aki

segítségére siet, hogy a küzdők hadállását megkerülhesse s azokat összemorzsolhassa.

És nagy a diadalordítás a satrapa seregében, mert ime a küzdő ellenzék táborából két hang is emelkedik a közdelem kárhóztatására s ezekben vélik fölismerhetni Ephialtes hangját, amely őket az obstrukció thermopilei szorosának megkerülésére biztatja.

Eötvös Károly és Olay Lajos nyilatkoznak az „Egyetértés“ tegnapi számában s keményen elítélik azt a harcot, melyet az ellenzék az indemnitás napirendre tűzése ellen folytat. Eötvös Károly óvatosabb a nyilatkozatában, mert az elszánt harcot a maga részéről is kilátásba helyezi magának az indemnitási javaslatnak s a kiegyezési javaslatoknak érdemi tárgyalásánál s a mostani napirend-vitát csak azért nem helyesli, mert ebben a különböző politikai végcélal bíró pártoknak csupán a Bánffy-kormány megbuktatására irányuló egyesülését látja, de Olay Lajos már a satrapától kölcsönzött fegyvereket forgat, a mikor tekintet nélkül a többség büns eredetére, a kisebbség föltétlen kötelességének hirdeti a meghajlást a többség előtt, mert ő megfogadta Bánffy tanítását és „jobb szereti hazáját, mint gyűlöli ellenzékeit“.

Abban azonban mind a két nyilatkozó egyetért, hogy a mostani ellenzéki közdelem veszélyezteti a magyar alkotmányt. Ez alatt pedig mást nem érthetnek, mint hogy

Bánffy inkább kész lesz a parlamentet a pokolba küldeni s abszolút hatalommal kormányozni, hogy sem helyét odahagyná, mert hogy abban lássák az alkotmány veszedelmét, miszerint a többség engedni lesz kénytelen a kisebbségnek, azt nem hihetjük, mert akkor nem veszélyben forgó, hanem már régen elkobzott alkotmányról kellene beszélniök, hisz a választásoknál a kormány csinált a kisebbségből többséget.

De hát hasztalan ujjonganak a kormánypárti táborban; sem Eötvös, sem Olay nem fogják az Ephialtes szerepét betölteni, már csak azért sem, mert hisz ők nem a küzdők háta mögött csinálják, amit csinálnak, tudta azt mindenki az ő nyilatkozatuk előtt is, hogy nem tartanak a küzdőkkel, nyilatkozatuk tehát senkit meg nem lepett s így az egyenetlenség üszkét sem vethetik sikerrel a küzdők egyesült soraiba.

Pedig nyilatkozataikból kitünőleg ez lelkük forró óhajta lenne. Vagy mit jelentene egyebet Eötvös Károlynak az a főnhéjazó ítélete, hogy ne beszéljünk ellenzékéről, mert ilyen nincs, hanem csak függetlenségi párt, nemzeti párt és néppárt van. Nem-e az fáj a nagy magyarnak, hogy ez a három párt egyesült a közös ellenség elleni közdelemre s ez az egyesült erő mégis csak árthatna a kormánynak, veszekedjünk inkább egymás között, támadjunk külön-külön, ha biztos lenne is így a vereségünk, de biztosabban számíthatunk kegyelemre, mert ellenzéknek utó-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Két találkozás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Boglári táblabíró épen most vezette haza a „második“ feleségét a szentegyházból, hol életfogytig tartó szövetségre léptek egymással.

Majdnem nevetséges jelenet, a deresedő férfi oldalán látni azt az üde fiatalságtól sugárzó nőt, ki most anyának csap fel a Boglári első nejétől származott két leányka mellé. Alig volt a fiatal mama tizenhét esztendő. Még magának is nagyon elkelne a mama! . . .

Boglári nap-nap után jobban és jobban belebolondult a feleségébe s a nagy szeretetben teljesen megfélemlített gyermekeiről . . . A mostoha anya, mint a legtöbb esetben, mit sem törődött nevelésükkel. A nevelőnőt — majd még annak is fizet! — elűzte a háztól s így teljesen magukra maradtak, mint növényekben az erdei vadvirág.

Boglári, ha akarta, sem tehetne volna meg, mert egész nap akták közé temetkezve hajította, űzte, kergette az igazságot s így a gyermekei nevelésével épen nem törődhetett, nem gondolhatott. . . Bizott a feleségében. Meg aztán új házasság! Felcsapott legényembernek a vén bolond. Gyermekei miatt ugyan

nem kellett volna nőszülni, mert az egyik tizenhárom, a másik meg tizenegy éves volt, hanem igenis a szive, a szive, az az! Az az aszalódásnak indult kis husdarab készítette a lépésre s a mint tudom, másodvirágzása sokkal élénkebb, sokkal tüzeesebb volt, mint az első.

Gyermekeinek ugyszólván semmit sem, vagy ha igen, akkor is csak édes-keveset juttatott a nagy szeretetből; egyedül csak feleségének élt, reá pazarolta minden szeretetét.

Ilyen állapotok között nőtt fel a két Boglári leány.

Nagyon elmaradtak a világtól, annál is inkább, mert a mostohájuk sohase vitte őket társaságba, nem ragadhatott reájuk semmi, miből kifolyólag épen semmi csodálni való sincsen az alábbi kis történeten.

* * *

Idővel, mikor már elérték azt a kort, hogy megfordulhattak a bálteremben, nagy-nénjük megkönyörült rajtuk s elvitte őket a megyei bálra.

Itt történt meg az első találkozás.

I.

A bálterem teljes pompájában ragyogott . . .

Felzendülnek a kitörő kedvre derítő csárdás kedves accordjai s kiki párjával lejt a ropogós nemzeti táncot.

A Boglári leányok is ott vannak az in-

duló párok közt s kipirulva lengenek tova a táncosok oldalán.

Hogy táncolni tudnak, azt is csak az édes anyjuknak köszönhetik, ki már kisedő korukban, a zongora hangjai mellett oltotta beléjük az egyes táncütemeket . . .

Boglári Micike és Dódika már régóta szemügyre vették az egyik fiatal embert, ki előkelően öltözködve, finom, elegáns mozdulatokkal táncoltatja a többi leányzókat.

Szép férfi volt. Gyönyörű tényes fekete haja, csinosan gondozott bajuszkája s szikár termete rendkívül lekötötte mindkettőjük érdeklődését s szivszorongva lesték, várták, hogy őket is felhívja majd egy kis fordulóra . . .

Dódika nyerte el az elsőséget.

Remegve tette a kezét a kezébe s túlvilági boldogságban úszva lejtette vele néhány-szor át a termet . . .

Dódika után Micike szivecskáját boldogította néhány percre a titokban már imádozott férfi.

— Jaj Dódikám! . . . Be szép! . . . Be kedves! . . . Öröm vele csak egy lépést is táncolni! . . . Oh . . .

— Te is úgy találsz? . . . Én nem tudom, mi van velem, de mindig csak az ő aranyos képe lebeg szemeim előtt . . . Oh csak még egyszer jöjjön! . . . Jaj be csinos! . . . Oh be elegáns!

végre is csak kell lennie, csak ne legyen veszedelmes.

Eötvös tudomást sem vesz Apponyinak, meg Horánszkynek pártjuk nevében tett ama kijelentéseiről, hogy ha a Reichsrattal nem sikerül a kiegyezést alkotmányosan megkötni, akkor ők is a gazdasági különválást követelik. Ő ráfogja a nemzeti pártra, hogy ennek végcélja merőben ellenkezik a függetlenségi párt végcéljával, noha tudnia kellene, hogy a viszonyok alakulása szerint okvetlenül az a helyzet fog bekövetkezni, a melyben az említett pártnyilatkozatok szerint a nemzeti párt épügy fog küzdeni a gazdasági különválás mellett, mint a közjogi ellenzék, mert a nemzeti párt is épügy el van határozva Bánffy „egyoldalú önrendelkezési javaslatai” ellen fölvenni a küzdelmet, mint a függetlenségi párt; már pedig azt talán még Eötvös Károly sem hiszi el, hogy a Reichsrath a Badeni-féle javaslatokat elfogadja, amely esetben a nemzeti párt utai elválnának a mieinktől.

Nos, a nemzetipárt szövetségét visszautasítani csak azért, mert ez az önálló vámterületet nem a vámközösség elvi ellenzése miatt, hanem a hatvanhetes törvény rendelkezéseiből kifolyólag akarja megvalósítani, az csakugyan nem lenne egyéb, mint a kormány malmára hajtani a vizet, hogy annál könnyebben megcsinálhassa a vámszövetséget a hatvanhetes törvény ellenére is.

Aki ezzel okolja meg a közös küzdelemre kimondott kárhóztató ítéletét, az nem fogja megzavarhatni a küzdők kalkulussait, mert senki sem fog a háboruba indulók közül hallgatni arra, aki a szövetséges visszautasítását javasolja csak azért, mert féltő, hogy győzelem esetén még összeveszhetünk vele a zsákmányon s inkább egyedül szeretne küzdeni, ha biztos is a vereség.

Ez a megbontási kísérlet is époly kudarcot fog vallani, mint a kormánypárti részről megkísérlett minden erőlködés, még ha Olay Lajos, aki „jobb szereti hazáját,

mint gyűlöli ellenségeit”, el is dicsekszik a függetlenségi párt kettészakítása körül szerzett érdemeivel.

Most más szél lengedez; a kormány nem foghat már köztünk „phialteseket”; Eötvös és Olay urak sem lesznek azzá, hanem legfőleg levonják magukra nézve a konzekvenciát az október 27-iki pártértekezlet kijelentéséből, a mely szerint nem tartozik ugyan minden tagja részt venni a párt akciójában, de elvárja a párt, hogy *ellene se foglaljon állást.*

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 9.

Szárnyakon a városon át.

A pécsi villamos vasut megnyitása.

Városunk történelmének lapjaira piros betűkkel jegyzi fel a mai napot a krónikás, mert a mai nap kulturális életünkben forduló pontot képez. Ma nyitották meg ünnepélyesen a pécsi villamos vasut utvonatát, s az új intézményt átadták a közforgalomnak.

Saját külön kiküldött tudósítónk az impozáns ünnepélyről az alábbiakban számol be:

Gyönyörű őszi nap volt. A lombjukat vesztett fákat lanyha szellő járta át, mely méltóságteljesen lobogtatta a házak zászlódíszzeit.

A merre csak a szem ellátott, mindenhol nemzeti színű zászlók, délszaki növények és szönyegekkal díszített erkélyekre talált, s az ablakokban a kíváncsi emberek érdeklődve tekintettek az utcán hullámzó tömegre. Még a háztetőket is emberek lepték el, kiket alig birt a rendőrség eltávolítani. Egy-egy ablak használatáért tíz, sőt húsz koronákat is fizettek a háztulajdonosok, kiknek valóságos szüretük volt a mai napon.

A villamos vasuttársaság igazgatósági tagjai és a város notabilitásai számára a főtéren felállított tribünt már a kora reggeli órákban néhány ezer főre menő tömeg állta körül, s csakis rendőrségünk páratlan elővigyázatának köszönhető, hogy szerencsétlenség nem történt.

Pontban kilenc órakor érkezett meg a főispán vezetése alatt a villamos vasut közgazgatási bejárására és átvételére kiküldött

bizottság, továbbá az államépítészeti hivatal főnöke, a városi főmérnök, a pécsi rendőr-főnök és városunk számos notabilitása.

Nemsokára a bizottság megérkezése után gyülekeztek zászlóik alatt az egyesületek és társulatok.

Ott láttuk a »Pécsi Önkéntes Tüzoltó Egylet«, a »Pécsi Sport Egyesület«, a »Mars« hadastyán, a »Helycal« bicikli, az »Emancipált Hölgyek«, a »Dohányzó Leányok« egyesületeit, mindnyájan zászlóik alatt, végül pedig ismert diadalkocsiján a »Pécsi regatta« egyesületet. (?)

Fél tíz óra lehetett, midőn az átvételre kiküldött bizottság és kísérete huszonnégy motorkocsin elindult a villamos vasut utvonatának közigazgatási bejárása végett.

Körülbelül fél óra telt el, mire a bizottság visszaérkezett. A főispán a közigazgatási bejárás után fenkölt szellemű, lelkesítő szavakkal ecsetelte azon fényes kulturális missziót, melyet városunk legujabb vívmánya, a villamos vasut, Pécs érdekében hivatva van teljesíteni. Lelkes éljenzéssel fogadott beszédét e szavakkal fejezte be:

— S most átadom a pécsi villamos vasutat — a közforgalomnak!

Ekkor — pontban tíz órakor — négy zeneautomata melodikus hangjai mellett, ágyuk dörgő szózata közben, megindult a virágokkal és lobogókkal díszített első villamos kocsi.

Ezer és ezer torokból tört ki a lelkes éljenzés, kendőket, kalapokat lobogtattak a kocsi felé, s a hölgyek valóságos virágzáport zúdítottak rá.

A kocsi a piactérről indult el, a siklósi uton, indóház-utcán át az állomásig ment, majd visszajött s a király-utcán szaguldott végig, mindenütt az ezrével álló nép zajos örömriválásától kísérve.

A lélekemelő ünnepély délelőtt tizenegy órakor ért véget.

Délben ezer terítékű diszebed és este bankett volt a »Zenélő harisnyakötő« villanyfényes termeiben, a pécsi villamos vasut igazgatósági tagjai és a közigazgatási bizottság kiküldöttjei részére.

A bankett csak a késő éjjeli órákban ért véget.

(Az első baleset.)

A pécsi villamos vasut megnyitási ünnepélyén sajnálatos baleset történt, mely néhány pillanatra megdöbbentette városunk örömmámorban uszó közönségét.

Amint ugyanis az első villamos kocsi a

II.

Gyönyörű tavaszi reggelre ébredt a sirlából kibontakozó természet . . .

Dódi és Micike szobájukban öltözködve, egymás ruháit igazgatják a szobaleány segítségével . . .

Juci, a szobaleány teljesen be volt avatva titkukba, mert, ha maguk közt már eléggé kibeszélték magukat, hozzáfordultak s neki is elbeszélték szívbéli fájdalmukat . . . (Itt világlik ki a kiváló nevelés!) Lefestették előtte az imádott férfit, ugyannyira, hogy Juci egész valójában maga elé tudta képzelni a már régen várt édes vendéget . . .

Most is tartózkodás nélkül fognak a beszédbe:

— Micikém! — ugy látszik a mi ideálunk, a mi aranyosunk nem mutatja magát többé . . . Óh a bohó, csak egyszer, egyetlen egyszer látogatott volna meg bennünket, tudom, másként állanánk most s nem így . . . Igazán már nem is érdemi meg, hogy annyit foglalkozzunk vele! . . . A csunya! . . .

— Tán bizony nem tudott közülnk választani, azért nem mutatta magát nálunk!

— Azért váratna magára? . . . Hát huzott volna sorsot a golyó! Én szívesen ráállottam volna . . .

— Én is szívesen! . . . Hisz így is, úgy is kaptam volna pusztit ajakáról . . . Pusztit! . . . óh pusztit az ő ajakáról . . .

— Istenem! . . . sóhajtá Micike hszszasan.

— Talán bizony te is azt gondold, a mit én?! . . .

— ?? . . .

— Óh, ha ilyen, óh, ha ő lehetne a férjem! . . . Meg tudnék érte halni, igazán szívemre mondom!

— Hát még én! . . . Oh! . . .

Nem fűzheték tovább gondolataikat, mert jött a »kedves« s Dódi tova repült karjain a sikos parketton . . .

A fiatal ember édes, mámorító szavakat sugdosott a fülükbe, még pedig olyanokat, melyek a két fiatal leányka szívecskéjét teljesen forrongásba hozták.

Amint magukra maradtak, ismét beszédbe elegyedtek s folytatták az imént félbeszakadt témát . . .

— Dódikám, tubám! . . . Gondoltam valamit! Egyezzünk meg, bármelyikünket is venné el feleségül, a másiknak — legalább egyszer — mindennap meg szabadna csókolni. Oh be jó volna! Be szeretném! No, mit szólsz hozzá?! . . .

— Tudod mennyire szeretlek, mindenbe beleegyezem kész örömmel, csak aztán elvenné hát valamelyikünket! . . .

— Elvesz! . . . El, el, csak úgy bánjunk vele édesem, hogy el ne riadjon az aranyos! Édesgessük, csalogassuk a kedvest!

— No jó! — mondá örömtől repeső szívvél Dódi. . . . Ha még idejön, én mindjárt csalogatom! . . .

— De én, én is ám, hm! . . . Oh be kedves, aranyos férfi! . . .

Csakugyan úgy tettek, a mint megbeszélték.

Alig keveredett a »kedves« fiatal ember újra a körükbe, már is célozgatva, édesdeden beszélgettek vele, hamiskásan pislogatva, kacsingatva, sóvárogva égő szemeikkel . . .

Kivilágos-kivirradtig járta a tánc. Vele is sokszor, nagyon sokszor táncoltak s a két leány már alig birt bohó szívecskéjével . . . Forrongott, mint a láva.

Az édes a boldog jövőt százféle variációba rajzolgattak maguk elé, hogy majd így, meg amúgy lesz az együttesen imádott férfi oldalán.

A multság után napról-napra jobban sokszor sóvárogtak utána . . . Folyton lesték . . . A járókelők közt mindig őt keresték tüzesen ragyogó, sóvárgó szemeik . . .

Légvárakat építettek s lesték, várták, hogy a képzemény alakot öltve, megtestesüljön.

Minden szavuk az övé volt . . . Minden gondolatuk, szívének minden egyes dobbanása csak felé, ő felé repült . . .

Hasztalan lesték, hasztalan várták, nem került a szemük elé. Bál óta nem látták még messziről sem . . .

piacról a siklói ut felé robogott, a Nepomuk-utca sarkán egy öreg asszonyt — *Nemeszik* Jánosné szigeti külvárosi lakosnőt — elütötte.

Az öreg asszonynak szerencsére csak fejét vágta el a kocsi, de egyéb baj nem történt. Midőn hulláját a halottas házba szállították, a körülötte álló kíváncsiak közül sokan felsóhajtottak:

— Oh! Bár engem ért volna e kitüntetés!

A vizsgálatot egyébként nyomban megajtották, melynek során kiderült, hogy a kocsi-vezetőt semmiféle mulasztás nem terheli. Ő cseppet sem ennélfelül kötelessége nincs.

A balesetnek csupán a helyzet szokatlan volta az oka, de ha a közönség megbarátkozik azon gondolattal, hogy Pécs utcáin villamos kocsik száguldanak végig, akkor remélhetőleg a balesetek is lekerülnek a napirendről.

(A függöny: le!)

A jövő század eseményeiből előlegezte:
Gecsi Gerő.

Napirend 1898. november hó 10-én.

Naptár: csütörtök, nov. 10. — Róm. kath.: Av. András. — Prot.: Luther Márton. — Görög-kel.: (okt. 29.) Anasztázia. — Zsidó: March. 25. — Nap két 6 óra 43 perckor; nyugszik 4 óra 13 perckor. — Hold két 2 óra 25 perckor éjjel; nyugszik 2 órakor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő, huzamosabb ideig állandóan várható.

Közigazgatási bizottság ülése d. e. 11 órakor a városházán.

Katonai fölülvizsgálat d. e. 8 órakor a vármegyeházán.

Színház: »Lecouvreux Adrienne«, dráma.

— (**Kápolna-szentelés.**) A honvédhadapródiskola házikápolnája már teljes diszben áll. A kápolna a növendékek vallási ájtatosságának céljaira fog szolgálni s ezentúl nem lesz szükséges a növendékeket be a városba vezetni a templomba. A házikápolnában hallgathatnak misét, mit *Kozáry* Gyula hittanáruk fog nekik mondani s ugyanott végezhetik folyó hó 20-tól kezdve ájtatosságukat is. Mert folyó hó 20-án (vasárnap) szenteli fel a hadapródiskola házi kápolnáját *Hetyey* Sámuel megyés püspök. A felszentelési ünnepségre a hadapródiskola parancsnoksága a meghívókat legközelebb ki fogja bocsájtani.

A szobaleány időközben magukra hagyta áradozásukban, kiment a szobából.

A két Boglári leány csak tovább üzte, füzte a dolgot . . . Sokat, nagyon sokat beszélgettek még, midőn Jucika, a szobaleány rontott vissza a szobába:

— Jaj, jaj kisasszonyok! . . . kisasszonyok! Itt van ő! . . . Itt van! Ő az! . . . Épen most jött! . . . A nagyságos ur szobájába ment, valamit hozott! . . . Igazán jaj be szép! . . .

— Jesszus! — kiálták egyszerre mind a ketten s versengve rohantak a papa szobája felé . . .

A mama sétán volt a kertben.

Csaknem úgy buktak be, hogy egymást megelőzzék.

A szép, a közösen imádott férfi, két rajongó szívtől istenített »kedves« csakugyan ott volt a papa szobájában s amint megpillantotta két beguruló angyalt — mert tényleg szépek voltak ám! a táblabíró nyakát majd elnyeste a borotvájával.

Borbélylegény volt az istenadta! . . .

Hogy csak most vették ezt észre, hogy csak most tudták meg, annak okát abban kell keresni, hogy a táblabíró ur előző nap borbélyt cserélt, mert a másikkal összeveszett.

Hogy a két leány szívügye miként nyert befejezést, arról nem szól a krónika.

Horváth Sándor.

— (**Halálozások.**) Dr. *Gaál* Béla, tamási ügyvéd, kit a pécsi ügyvédi kamara csak a múlt hónapban függesztett fel bekövetkezett elmebetegsége folytán az ügyvédség gyakorlatától, folyó hó 6-án élte 42-ik évében meghalt s temetése tegnap d. u. 3 órakor ment végbe Tamásiban a közönség nagy részvéte mellett. A korán elhunyt ügyvédet neje, egy kis leánykája és gyámleánya, valamint széleskörű rokonság gyászolja. — Budapesten e hó 6-ikán meghalt özv. ócsai *Komáromy* Kristófné, szül. sümegi *Bene* Matild, élete 57-ik évében. Hült tetemeit a Babod-pusztai (Somogy megye) családi sírhelyen tették ma örök nyugalomra.

— (**Himen táblája.**) A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házosalandók kihirdetési tábláján a következő új jegyepárok nevei olvashatók:

Blau Adolf dr., izr. Pécs — Weisz Mirján, izr. Siklós.

Filó János, ev. ref., Pécs — Exner Ilona rk., Pécs;

Horgas Ferenc, ev. ref., Pécs — Váradi Lidia, ev. ref., Kastélyos Dombó;

Friltheing Lajos rk., Pécs — Farkas Erzsébet, rk., Pécs;

Csincsi János, rk., Felső-Iregh — Gazsó Katalin, rk., Ozora;

Mihálovits István, rk., Balaton-Berény — Dolezsár Katalin, rk., Jágónak;

Mathievics István, rk., Pécs — Egri Mária, rk., Pécs;

Mikra Gyula, rk., Török-Szent-Miklós — Tobak Pupinszky Melania, rk., Pécs;

Andor (Fried) Fülöp, izr., Uj-Kapello — Peicsics Antónia, rk., Pécs;

Klemenc János, rk., Pécs — Meiszler Teréz, rk., Pécs.

— (**A vaiszlói olvasó egyesület.**) saját pénztára javára december hó 1-én a vaiszlói nagyvendéglő termében táncestélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Személy-jegy 80 kr., család-jegy 5 személyre 1 frt 50 kr., azontul 2 forint.

— (**Vörheny járvány.**) Bozsókon már napok óta járványszerűen lépett fel a gyermekek között a vörheny és roncsoló toroklob. Tegnap a bozsoki róm. kath. felekezeti iskola tanítójának egyik gyermeke vörhenyben megbetegedvén, az iskolát hatóságilag bezárták.

— (**Egy jegyző fegyelmi ügye.**)

Beyerlein János hosszuhetényi lakos és *Kis Tóth* János községi bíró a község regále-kártalanítási kötvényekből befolyt összegeket szabálytalanul kezelték, miért is ellenük annak idején fegyelmi vizsgálatot rendeltek el. Az alispán elsőfokulag felmentette a jegyzőt és a bírót. Ez ügyben tartott tegnap délután Baranyavármegye fegyelmi választmánya ülést *Fejérváry* Imre báró dr. elnöke alatt. A fegyelmi választmány *megdorgálásra* ítélte a hibásnak talált jegyzőt és bírót. Az ülés esti 6 órakor ért véget.

— (**Befejezett vizügyi tárgyalás.**) Tegnap délután érkezett haza *Trixler* Károly alispán Csuzáról, ahol az érdekelt Csuzá és vörösmarti főhercegi uradalmak képviselőivel, a »csatári« viz szabályozása tárgyában helyszíni szemlét és tárgyalást folytatott. A tárgyalás eredménye után ítélve, a csatári vizügy a legkedvezőbbben lesz elintézve.

— (**Ismét részeg ember.**) *Szabó* Gyula háziszolgát, berugott állapotban elkövetett éjjeli csendháborításért a rendőrség letartóztatta.

— (**Községi jegyzői vizsgák.**) Ma délelőtt kezdődtek a vármegyeházán a baranyamegyei községi jegyzői vizsgák. Ma csupán az írásbeli vizsga volt, a szóbelit holnap tartják meg. A vizsgát *Trixler* Károly alispán nyitotta meg s kihuzatta a vizsgázókkal a kidolgozandó theazist. Az írásbeli vizsgán a felügyeletet *Orbán* Márton vármegyei tb. aljegyző gyakorolja. A vizsga-bizottság tagjai *Trixler* Károly alispán elnöke alatt: *Koszits* Kamill főjegyző, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Gyenes* Cletus főszámvevő, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök, *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgató, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Bolgár* Kálmán állami anyakönyvi felügyelő és *Olaszi* Gábor szalántai körjegyző.

— (**Furfangos tolvaj.**) Lapunk tegnap esti számában »gazdátlan lovak« cím alatt megirtuk, hogy *Heit* Ádám szigeti-külvárosi korcsmároshoz a napokban beállított egy idegen ember, kocsival lóval s megebédelvén eltávozott, ott hagyta a kocsit lovat s azóta nem tért vissza. Ennek a dolognak, mely eleinte csekélységnek látszott, meglepő fordulatot adott a véletlen. *Heit* Ádám feljelentése folytán — ugyanis — a kocsit és lovakat bevittek a város istállójába, ahol *Weisz* Salamon, pécsi Mező utca 11 szám alatti lakos — ki ezelőtt *Vaiszlón* *Naszvadi* Jánosnál szelléseskedett — a lovakat felismerte s azt mondta, hogy azok az ő volt gazdája *Naszvadi* János lovai. Tegnap reggel távirat érkezett a *Vaiszlói* községi előjáróságtól, melyben a pécsi rendőrséggel közli, hogy eddig ismeretlen tettes *Naszvadi* János vaiszlói lakostól egy pár pej lovat, *Váci* Lajostól lószerszámot, *Simon* Samutól egy szekérkocsit és *Simon* Pétertől négy zsák búzát, négy zsák rozsot és egy kőteg kendert lopott. Kéri a tettes nyomozását. Miután *Weisz* Salamon a Pécssett bitangságba került lovakat mint *Naszvadi* János tulajdonát ismerte fel, nagyon valószínű, hogy *Heit* Ádám vendége volt az a bizonyos vaiszlói ismeretlen tettes, ki a lopott gabonaneműeket Pécssett eladta s a kocsit és lovat pedig, mely csak árulója lehetett volna, egyszerűen *Heit* Ádám nyakába szóta. Az ismeretlen tettest rendőrségünk erélyesen nyomozza.

— (**Megkéselt magyar.**) A pellérdi csárdában vigan mulattak a napokban *Szente* László patacsi és *Farkas* József pellérdi lakosok. Miután ősi szokás szerint bor mellett szörnyen hamar barátokozik a magyar, ők is rövid idő alatt jó barátok lettek, s közönakaratton fogyasztották az itókat. Már össze is csokolódtak, mikor *Szente* Lászlónak eszébe jutott, hogy a csárda előtt ácsorgó lovait megkosztoltatja. Ki is ment holmi bizonytalan léptekkel a lovakhoz s megetette őket — a *Farkas* László szénájából. Először aztán *Farkas* annyira fölbuzdult, hogy elfeledkezve baráti mivoltáról, némi erős kifakadások kíséretében bicskájával mellbe szúrta *Szente* Lászlót. A megkéselt magyar sebei nem veszélyesek ugyan, de *Szente* mindemellett följelentést tett a késelő cimborá ellen.

— (**Letartóztatott zsebmetszőnő.**) Ma délelőtt a piactéren *Selényi* Antal rendőrbiztos egy veszedelmes és a rendőrség feketekönyvében már régóta szereplő zsebmetszőnőt tartóztatott le. *Grebenár* *Kolompár* Józsetnének hívják a jómadarat, aki állandóan

Stanisicson lakik s csak a hetivásárok alkal-mával jön Pécsre vendégszerepelni. Netáni károsok jelentkezzenek a rendőrségnél.

— **(A hadapródiskolák képeiben.)** A m. kir. honvéd tan- és nevelő intézetek építési vállalkozói *Neuschloss* Odön és *Marcel* egy csinosan kiállított könyvben kiadták a soproni, pécsi és nagyváradai honvédhadapródiskolák épületeinek *Alpár Ignác* tervezete után, *Erdélyi* cs. és kir. udvari fényképész felvételei alapján készült fénykép-rajzait. A pécsi honvédhadapródiskola a következő képekben van közölve: 1. Főépület; 2. a főépület homlokzati részlete, elől a király szobrával; 3. a főépület hátsó homlokzata a torna-csarnokkal; 4. a tiszti lakóház; 5. mellék- és legénységi épületek; 6. uszoda és istálló; végül 7. az egész hadapródiskolának és telkének látképe. A felvételek mind pompás kivitelűek s ha összehasonlítjuk akár a soproni honvéd-főreáliskola, akár a nagyváradai honvédhadapródiskola képeivel, a felvételek is beigazolják azt a különben általánosan elismert dolgot, hogy a három intézet között a pécsi a legszebb. A soproni főreáliskoláról 3, a nagyváradai hadapródiskoláról 4 felvétel van a füzetben.

— **(A hajószakács boszuja.)** Mohácsról jelenti tudósítónk, hogy *Fischer* Sándor hajóskapitányt, a magyar folyam és tengerhajózási társaság üzemelő tartozó »Kinizsi« vontató-gőzös parancsnokát, a Duna-parton, ahol a hajó kedden horgonyt vetett, *Muszka Mátyás* hajószakács torkon ragadta és balkarja alatt több mély szurást ejtett rajta. Bár valamennyi szurás veszélyes, mégis remélhető, hogy a kezelő orvosnak sikerül megmenteni a sebesültet. *Muszk* azért követte el parancsnoka ellen a merényletet, mert ez illetlen magaviselete miatt tegnapelőtt, Budapesten kitette a hajóról. *Fischer* iránt, aki egyike a társaság leglelkiesmeretesebb és legügyesebb kapitányainak, a részvét általános. A merénylő hajószakács különben önként jelentkezett.

— **(Letartóztatott jegyzőség.)** Nem kis feltűnést keltett ma délután egy kocsi, melyen négy csendőr kíséretében egy intelligens kinézésű uri ember ült. A kocsi egyenesen az ügyészség elé hajtatott, ahol a csendőrök letessékelték a kocsirol az »urat« és bekisérték *Zsolnay György* kir. főügyési helyettes elé, ki nyomban intézkedett az új vendég elszállásolásáról. Az előkelő kinézésű ur *Janovszky Gyula* a pécsváradai körjegyző irnoka, akit az Erzsébetvárosi törvényszék már a nyár folyamán köröztetett hivatali sikkasztás miatt. *Janovszky* 1897. március havában Nógrádon, múlt év december havában Somogy megyében, 1898. január 5-től 24-éig *Vörösmarthon* tartózkodott, majd *Csúzán* volt segédjegyző s végül Pécsváradon körjegyzői irnok. A körözés folytán, melyet a csendőrség éber figyelemmel nyilvántartott, sikerült a napokban a pécsváradai körjegyzői irnok személyazonosságát a hivatali sikkasztás miatt körözött *Janovszky Gyulával* megállapítani s így a csendőrség a körözött embert ma letartóztatta és a pécsi kir. ügyészséghez beszállította, ahonnan még a mai éj folyamán kellő fedezettel Budapesten át, Erzsébetvárosba szállítják.

— **(A városi költségvetés tárgyalása.)** A város jövő évi költségvetését ma délután vette tárgyalás alá a város pénz-

ügyi és gazdasági bizottságaiból alakult együttes választmány. Az ülés 3 órára volt kitűzve, de csak félnégykor kezdődhetett, mert a bizottsági tagok nem valami nagy érdeklődést tanusítottak a dolog iránt. Az ülésen *Majorossy Imre* polgármester elnökölt s jelenvoltak: *Rauch János*, *Tróber Aladár dr.*, *Deutsch Kornél*, *Pintér Ferenc*, *Cirják Ignác*, *Schwabach Zsigmond*, *Záray Károly*, *Nendtvich Imre*, *Suha Rezső*, *Littke József*, *Kindl József*, *Reeh György* és *Bence Sándor*. *Majorossy Imre* polgármester az ülést megnyitván, előadja, hogy a költségvetés összeállítása eddig azért késett, mert a fogyasztási adók kárptólásával nem voltak tisztában. De miután a kormánytól megvan ígérve az eddigi kihasználásnak megfelelő tiszta jövedelem kárptólása, a fogyasztási adójövedelmet is teljes mértékben belevehették most már a tervezetbe. A polgármester fölvilágosítása után *Deutsch Kornél* városi főszámvevő reflektált a költségvetésekre fölhozott kritikákra. A költségvetési hiányt a kórházi tartozások és a szegényház külön költségvetése okozta, mivel ez utóbbi 70 emberre volt előirányozva s tényleg 120 szegény volt benne. S aztán vannak bizonytalan jövedelmek; sőt a biztosak is olyanok, hogy csak az év második felében hajthatók be. Merülnek föl előre nem látható kiadások, bucsuztató és fogadtatási estélyek s több ilyenek s ezek rést ütnek a költségvetésén. Ezért van a város pénztára gyakran olyan helyzetben, hogy nem bír fizetni. Ezt négy szempont figyelembe tartásával lehetne elkerülni: 1. Minden előrelátható kiadást fölvenni a költségvetésbe. 2. Csak a legnagyobb szükség esetén tenni a költségvetésbe föl nem vett kiadásokat. 3. Legszigorúbb takarékoság kell. 4. A város követeléseit a legszigorúbban kell behajtani. A főszámvevő emez előterjesztésére *Majorossy Imre* reflektált. Hogy nincs mindenkor a városnak pénze, oka a szegénység; még a szerződésileg biztosított jövedelmeknél is kell néha halasztást adni, hát még az adóknál. Forgó tőkét kellene a takarékpénztárban elhelyezni, melyet pénz-szükség esetén igénybe venne a város. Épen ezért nem lehet még most sem a gazdasági programot a költségvetésbe beállítani, mert a pótdóra kell fektetni az egész költségvetést, mint például Győr 58%, Sopron 65% pótdóval és 3 kros házbéradóval dolgoznak. Az ülés ezután áttért a költségvetés részletes tárgyalására. A kiadások egyes tételei a következők:

Tisztviselők fizetése 127.355 forint. Ez még a régi alapon van felvéve s csak az újonnan szervezett állások fizetésével növekedett. Az új fizetési rend ha jóvá hagyatik, mivel annak külön fedezete van, az egyszerűen beállítatik a költségvetésbe.

Nyugdíjak: 22.800 forint. Ezer forinttal több, mint az idén. Szükséges pedig a gyámpénztáros és ellenőr nyugdíjazása s a hegyörök nyugalomba küldése miatt. Ez utóbbi körülmény sürgeti a hegyközségek megalakulását, mert a kevés fizetésű öreg hegyörökkel nem lehet boldogulni.

A kegydíjak 300 frttal növekednek.

Szállásbér 2250 forint a posta és táviradigazgatóság helyiségeiért a Kölcsönös Segélyező Egyesületnek. Polgármester előterjeszti, hogy *Kanizsa* is konkurrál a postaigazgatóságért; de még két év van hátra a tárgyalásokra. Egy-

előre a jövő év március 1-ig a szerződést kell újra megkötni a mostani helyért.

A hirdetési díjakra 800 frt irányoztatik elő; az idén volt 500 frt.

Utiköltségekre 1250 frtot hozott javaslatba a számvevőség; de az ülés a polgármester indítványára 750 frtra szállította le.

Utcák és terek tisztántartására 20.000 frt hozatik javaslatba. *Cirják Ignác* a vállalatba adást ajánlja, a mit a polgármester sem ellenez. Annál inkább ellenezte *Littke József*, a ki szerint, ha az ellenőrzés jó és a kivendhet utcaseprők helyett fiatal erők fogadtatnak fel, az megfelelő lesz. Az ülés végre is a házi kezelés mellett maradt.

Közvilágításra 19000 frt hozatik javaslatba. Itt is nagyobb vita volt s az ülés pontról pontra megvitattván a költségvetés többi kiadási és bevételi tételeit, még lapunk zártakor is tartott.

— **(Vadorzók.)** Nagy-Bajom határában a mult napokban egy egész sereg vadorzót fogtak el a csendőrök, midőn azok formális hajtóvadászatot tartottak. A vadorzók elfogása nem ment simán; mert a vadörök a csendőrök felszólítására lövéssel feleltek. Szerencsére a vadorzók senkit sem találtak el, ellenben a csendőrök két vadorzót megsebesítettek s elfogtak; ezek vallomása alapján kézrekerült aztán az egész vadásztársaság.

— **(Szinész-házasság.)** A pécsi általi anyakönyvvezető előtt ma délután 4 órakor házasságra léptek egymással *Frányó (Faludy) Károly* és *Grünwald (Erdei) Gizella*, a pécsi nemzeti színház tagjai. Az esketés tanui *Szombathely Jenő* tanár és dr. *Toldi Béla* ügyvéd, pécsi lakosok voltak. Az esküvőn a pécsi színház számos tagja vett részt. A polgári házasság után az új házaspár a belvárosi plébániatemplomban áldatta meg frigyét. Miután a házasság vegyes, amennyiben a férj római katolikus, a feleség pedig izraelita vallású, a házasság felek azon megállapodásukat jegyeztették be anyakönyvileg, hogy a netán születendő gyermekek *atyjuk* vallását követik.

— **(Szállnak a vadludak.)** Vége felé jár az ősz. A verőfényes meleg napot egyszer csak nagy hirtelen föl váltja a tél. Beállnak a nagy hidegek és megkezdődik a havazás. A vadludak már érzik, hogy közeledik az a nap. Nem akarják azt bevárni és megindulnak melegebb tájakra. A tiszta égbolton egymásután tűnedeznek fel a vadludak. Hangos gágogás között szállnak délfelé. Egy vadlud megy legelői, a többi pedig ék alakjában huzódik utána.

— **(Köd.)** November a köd hónapja. Ellepi alaktalan szürkeségével az utcákat nagy boszuságára a sétálni vágyó publikumnak. Fojtó nehéz levegő letelepszik a tüdőre. Estenden a gázlángok fénye alig-alig, hogy keresztül tudja törni magát a homályon. És egyre több lesz a köhögős ember és november hó sűrű, nehéz ködje egyre jobban száll.

— **(Veszedelmes ember.)** Veszedelmes ember lehet *Izsépen Topalov Ádám*, a kit egyik csendes estén *Bartalov Ádám* né azon fogott, hogy a szomszédjának, *Sterpecsanin Gyurónak* a kertjéből lugast akart elszállítani. Persze, a gazda tudta és beleegyezése nélkül s a mikor *Bartalovné* hivatlan tanúnak elbukkant, azzal fenyegette, hogy ha elárulja,

fel fogja gyujtani a házát. Az asszony ettől megijedt s nem is szolt volna senkinek, ha a káros maga fel nem jelenti az esetet. Így aztán a nyomozás során kiderült Topalov bűnössége, a kit mikor elfogtak, akkor állt elő az asszony azzal, hogy őt mivel fenyegette meg. A veszedelmes embert bekísérték a mohácsi járásbírótság börtönébe.

— **(Elhajtott hizó.)** Burgmann Jakab, himesházai lakos egy hizót tartogatott az udvarában, hogy majd a fagyos idők beálltával levágja. Azonban ember tervez — tolvaj végez. Egy reggel csak azt vette észre Burgmann, hogy a hizónak hült helye van. Az éj leple alatt vállalkozó szellemű jómadarak elhajtották a hizót. Most keresik őket.

— **(Asztag-tüzek.)** Nagy-Szokoly községben Lakos Sándornak a szérűskertjében kigyuladt egy szalmakazal. A tüzet már később vették észre, úgy, hogy azt nem bírták lokalizálni s átterjedt Bartos Istvánnak, majd Szabó Istvánnak a szomszédos kazlaira s azokat is elhamvasztotta. — Magyar-Egryen szintén kazal-tűz volt a napokban. Magyar-Egryen gyuladt ki Molnár Illés, ottani lakosnak egy szalmakazla s lett a tűz prédájává. — Kacsótán Mátyás Vince szérűskertjében is tűz volt egyik közelmúlt éjszaka. Ott is egy kazal gyuladt ki és égett porrá. Hogy mindeme tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak megállapítania nem sikerült.

— **(Orvtámadás egy asszony ellen.)** Kolep Jakabné szül. Flug Erzsébet, bissei lakosnő, Magyarbólyba igyekezvén, az országuton egy ember csatlakozott hozzá. Mikor egy erdő mellé értek, az ember megtámadta az asszonyt, kést rántott reá és azt a földre tepervén, agyonszúrással fenyegette, ha nem adja neki oda a pénzét mind, a mi nála van. Az asszony természetesen rémülten kiáltozott segítségért és ez volt a szerencséje, mert egy kocsin érkező munkások meghallották és segítségére siettek. Az orvtámadó erre kerekelt oldott, de a nyomozás során csakhamar elfogták Schmidt András, baáni illetőségű, rovott előéletű egyén személyében s bekísérték a dárdai járásbírótság börtönébe. Most ott folytatják ellene a további vizsgálatot.

— **(Az elégtétel.)** Az elégtételtevés szükségessége a falukban is kezd már járványszerűen fellépni. Ott is felüti fejét a lovagiaskodás s a mikor másképp nem lehet, hát botlalt szereznek maguknak elégtételt az érzékeny tyukszemű emberek. Így tett Beremenden Szegedi Gyula is, a ki a község főutcáján megbotozta Löwi Lipótot. Az elégtételtevés így módja ellen Löwi azonban a bírósághoz folyamodott s ő meg ott keres elégtételt a botorkodó ellenféllel szemben.

— **(Feltört kassza.)** Koller Józsefné baáni szatócskereskedésébe belopózott estefelé egy vállalkozó szellemű ember s a boltban kit sem találván, feltörte a kasszafiókat s elvitt onnan egy marék aprópénzt. Mikor a boltosné a szomszéd szobából a boltba visszatért, a kasszatolvaj már nem volt sehol. Azonban a nyomozás során mégis kiderült, hogy Boskovits János, baáni suhancgyerek követte el a kasszafeltörést s az ellopott pénzt hamarosan elmulatta. Most a bíróság fog vele végezni.

— **(Sörre szomjazott.)** Reithl Vilmos, a Csokoládé-csárda tulajdonosa, egyik

nap mostanában azt vette észre, hogy a pincéjéből egy hordó söre eltűnt. A dolgot persze nem hagyta annyiban, hanem feljelentette az esetet és a nyomozás során csakhamar kitűnt, hogy a hordó sört Nagy Kovács József, martonfai illetőségű legény, a káros cselédje tette el. A tolvaj legény be is ismerte tettét, azt hozván fel okul, hogy nagyon szomjas volt egy kis söre. Feljelentették a bíróságnak.

— **(Kigyuladt fűrészgár.)** Engel Zsigmond, szentlőrinci lakosnak a fűrészgárában tűz ütött ki. A tűz a gépházban támadt, de szerencsére észrevették és elnyomták, mielőtt tovább terjedhetett volna. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet Farkas István gépfűtő gondatlansága okozta, a ki a kazánból a tüzes szenet kivette s úgy hagyta a gépházban eloltatlanul.

— **(Az első thea-uzsonna.)** Jövő vasárnap, folyó hó 13-án lesz a jótékony nőegylet saját helyiségében az első thea-uzsonna a nőegylet népkonyhája javára. Az uzsonnán Farkas Sándor zenekara hangversenyez s mindazok, kik a jó cigányzenét kedvelik, élvezetes estét fognak eltölteni. A thea-uzsonna délután 4 órakor kezdődik s a hangverseny félhétig tart. Tekintettel az országos gyászra, ez első thea-uzsonnán tánc még nem lesz.

— **(A spanyol kincskeresőt elfogták.)** Magyarországra is küldözgettek ajánlatokat a barcellonai spanyol kincskeresők, a kik milliókat ígértek a könnyen hívő embereknek. Az egyik levélben Espinosa Delos tábornok, a másikban dr. Lopez José irta nagy titkolózva, hogy óriási kincs rejtékelyét tudják, csak küldjenek számukra barcellonai postára — poste restante — 10—20 forintot s akkor a boldog hívő óriási vagyonhoz jut. A szélhámós spanyolok levelei az egész világ rendőrségét foglalkoztatták, de végre Barcelonában nagy nehezen elcsípték a csalókat. Épen munka közben találták Vidal Vige és Rocca Manuel nevű spanyol jómadarokat, a mint expediáltak kincskereső leveleiket. Irodájukban pontos kimutatást vezettek a becsapott emberekről, a kik három hónap alatt összesen 14.000 pezetát, tehát közel 7000 forintot küldtek a bandának. A szélhámosság értelmi szerzőjét azonban nem akarta megnevezni a két barcellonai, míg végre egy Boltznigg Ferenc nevű Karintiából Spanyolországba szakadt osztrák ember személyében elfogták. Boltznigg Bécsbe is küldött kincskereső leveleket, ezeken felismerték a kézírását s így nyomozta ki őt a madridi rendőrség. Az osztrák-magyar külügyministerium közbenjárására a hatóságnak kiadták a csalót, a kit tegnap hozták Bécsbe s itt az országos törvényszék börtönébe kísérték. Jó időre tehát az álmoskönyvek szorgalmas olvasóit nem buzdítják Spanyolországból a kincssásásra.

— **(A lovak jóltevője.)** Szenzációs találmányt mutatott be meghívott társaság előtt egy orosz mérnök Pétervárott. A találmány arra van hivatva, hogy a kocsiközlekedés történetében új korszakot teremtsen. Olyan készülékről van szó, mely a kocsikerekekre alkalmazva, a minimumra redukálja a surlódást. Ez által azt érte el a feltaláló, hogy egy jól megtermett ló elhuzott egy kocsit, melyre huszonhat mázsa volt felrakva. A kocsí súlya pedig meghaladta a ti-

zenkét métermázsát. A feltaláló már a legtöbb országban szabadalmaztatta találmányát, melyet a jövő hét folyamán be fog mutatni az orosz szabadalmi hivatalnak. A surlódást redukáló készülék vasuti kocsikra is alkalmazható. A tegnapi bemutatónál, melyen csakis meghívottak voltak jelen, a kocsí kerekeit fakorongok takarták melyek a készüléket elfedték. J. M. Aivas titkolja a szerkezet lényegét, mert félti jövődöbeli millióit, melyek nagyon is közel állanak már a szegény, tulcsigázott lovak jóltevőjéhez.

— **(Amit a cigány nem szeret.)** A szél ez. Keservesen fűtűrészelt ma egész nap. A leveleket leszaggatá a fáról. Meggémberítette a kezet s kipirosította az orcát. Mint téli nap, olyan kemény volt. Odaönt a városi székház tornyában a körjárón a tűzoltó őrszem már fel is öltötte a meleg, szőrös bundáját. Mulófélben a vénaszonyok nyara. Közeledik a tél.

— **(Foglalás.)** Mulatságos foglalás ez. A gyáros üldözi a szabót, a szabó üldözi adósait, s így a sors a szabó közvetítése folytán üldözi az adósokat. Vagy megfordítva, az adós üldözi szabóját, s a szabó utján — a sorsot . . .

Ez utóbbira történt ma egy példa.

Egy jogász tartozott szabójának 50 forinttal. A véletlen folytán a jogász ma szabójához ment foglalni. Elvégre is, a principális küldte, nem a maga jószántából ment, hát a szabó rossz néven sem vehette adósa ily célu vizitjét.

Lefoglalta jogásznak a szabó minden követelését s mit volt mit tenni, kénytelen volt lefoglalni a saját adóságát is . . .

A szabó csak hallgatott, de mikor látta, hogy a jogász még saját adóságát is lefoglalja, kitört belőle a keserűség.

— Lám az effélék tettek engem tönkre . . .

A jogász, hivatalos eljárásának komolyságával közbeszól:

— Kikérek minden személyeskedést . . .

— **(Az éjszaka homályában.)** Rejtélyes esetről tett jelentést a rendőrkapitányságnak az egyik rendőrlegény. Hétfőn éjjel három órakor egy ismeretlen ember, kezén ruhaneműkkel, ment a belvárosban. A rendőr láttára futásnak eredt, előbb azonban a nála levő ruhákat elhajította. Aztán meg sem találta, eltűnt az éjszaka homályában. Az eldobott holmik a rendőrségnél vannak.

— **(Nagy borhamisítás.)** Az Engel József fiai bornagykereskedő cégnél a múlt hetekben eszközölt négynapos vizsgálat eredményeként lefoglalt bormintákat — mint akkor meg is irtuk — Krecsányi kerületi rendőrkapitány felküldte Budapestre vegyvizsgálat végett. Az ügyet egészen tegnapelőttig Krecsányi vezette, de tegnap felsőbb rendeletre áttették az ügyet egy másik kapitány kezébe.

E tárgyban az »Esti Ujság« a következőket írja:

Az Engel J. fiai pécsi borkereskedő cég hamisított borainak ügyét a tegnapi napon felsőbb rendeletre kivették a VIII. kerületi kapitányság kezéből s áttették a IV. kerületi kapitánysághoz, a hol Splényi Ödön báró rendőrtanácsos vezeti most a vizsgálatot. Hogy a józsefvárosi rendőrkapitányságtól az egész ügyet elvették, az állítólag illetékességi kérdés. Az Engel J. fiai cégnél ugyanis egyik tagja, Engel Adolf Budapestben lakik a régi postautcában, a mely tudvalevőleg a IV. kerülethez tartozik. Ezért vándorolt át a hamisított

borok dolga a nyolcból a négybe, aktástul bormintástul, mindenestől. Ebből az ötletből elmondja a nevezett lap az egész dolog hisztorikumát:

A VIII. kerületi kapitányság, köteleességének megtevelve, időnkint a kerület vendéglőseitől és korcsmárosaitól bormintákat szed, a melyeket vegyileg megvizsgáltat, vajjon nem hamis-e a bor. Junius végén is szedett mintákat a kapitányság s e minták egyikét a vegyész, még mielőtt analizálta volna, csupán az ize után, azonnal hamisítottnak jelentette ki. A minta egy Teleki-téri kis bormérőtől való volt, a kit felelősségre is vontak. A korcsmáros megmondta, hogy ő Engel J. fiai pécsi cégtől veszi a borát. A VIII. kerületi kapitányság erről jelentést tett a földmívelésügyi minisztériumnak, a melyhez időközben számtalan feljelentés érkezett Engeléék ellen, nemcsak Magyarországból, hanem a külföldről is. Darányi Ignác miniszter, szem előtt tartva a magyar bor reputációját, elrendelte, hogy szigorú vizsgálat induljon meg a pécsi cég ellen, megbizta a vizsgálattal a VIII. kerületi kapitányság vezetőjét, Krecsányi Kálmánt.

A Pécselt teljesített vizsgálat leírása után így folytatja az *Esti Ujság* közleményét:

Ezekkel az adatokkal és két ládányi bormintával Krecsányi kapitány visszatért Budapestre. A mintákat a VIII. kerületi kapitányságon deponálták, a hol mindaddig kellett volna maradniok, a míg rendelet nem érkezik, hogy küldjék valamennyit az országos borvizsgáló állomásra. A kapitányságon aztán tovább vezették a vizsgálatot. Jelentkezett egy ember, B. J., valaha budapesti korcsmáros, a ki elmondotta, hogy Engel József fiai anyagi tönkretették. A főtanu azonban egy öreg ember, Bonyhád Áron Dávid, a ki sok-sok évig állott Engeléék szolgálatában. Mintegy két éve, hogy az öreg a cég elbocsátotta, de ezekre rugó követelését nem egyenlítette ki. Az öreg ember füt-fát megmozgatott, de pénzéhez nem tudott hozzájutni. Ekkor kétségbeesésében öngyilkosságot kísérelt meg: a Dunába ugrott. De kihúzták, nem esett benne kár. Ezt a Bonyhád Áron Dávidot is ki akarta halgatni a VIII. kerületi kapitányság, de az öreg feleségével, Grünfeld Adéllal, a kinek nevére szól a lakásuk is, most Bécsben van, sógoránál, Grünfeld Arnold üzleti könyvgyárosnál, I. kerület, Gonzaga-Gasse 21. szám. Ha most visszajön, már nem Krecsányi kapitány fogja kihallgatni, mert hiszen az egész ügyet elvették tőle, hanem Splényi báró rendőrtanácsos.

Meg kell említenünk végül, hogy az Engel J. fiai cég érdekében több kiváló állásu ember járt már a VIII. kerületi kapitányságon, hogy interveniáljon, de sikertelenül. Annyi mégis történt, hogy a VIII. kerületi kapitányság nem kapott rendeletet, hogy a bormintákat az országos borvizsgáló állomásra szállítsa. De ez a rendelet talán megérkezik a IV. kerületi kapitánysághoz, a hol most a minták vannak.

— **(A zsidó királyok sirja.)** A német császári pár jeruzsálemi utazása alkalmával meglátogatta azokat a sírokat is, melyekben Salamon és David nyugosznak 14 más zsidó királylyal együtt. A sírboltot a hagyomány szerint Dávid alapította és minden utóda egy új kamarával gyarapította, a maga koporsója részére. Ezekben a kamarákban az elhunyt király kincseit, gyakran jogarát és koronáját is elrejtették. Amikor Nabukadnezar Jeruzsálemet először pusztította el, a királyi sírboltot megkímélte. Hírkan zsidó király azonban később egyszer, amikor pénz-zavarba jött, fölnyitatta a sírokat és azok kincseit elrabolta. Amikor a rómaiak pusztították el Jeruzsálemet, a sírokat újra kifosztották. Titusz akkor egy csomó kincset hozott Rómába, köztük egy öt mázsa sulyu arany gyümölcsös tálat, mely Salamoné volt. Amikor Geiserich goth király később Rómát fosztotta ki, ezeket a zsidó kincseket is elra-

bolta és egy egész hajót töltött meg velük, melyet utnak is indított Karthagóba. A hajó azonban zátonyra jutott és elmerült. A keresztes vitézek Jeruzsálem elfoglalása után keresztet állítottak föl a királyi sírok előtt, melyet Szaladin, mikor a várost visszahódította, ismét elpusztított. Most csak Dávid sírjához lehet még bemenni, melyet olajméccsel világítanak meg, míg a földhalommal letakart szarkofág a szultán által ajándékozott zöld selyem takaróval van letakarva.

— **(A malária bacillusa.)** A római bakteriológiai laboratóriumban igen fontos tudományos fölfedezést tettek. Egy beteget, aki önkényt ajánkozott a kísérletre, kitétek mocsárszunyogok szurásának; a beteg lázba esett s az orvosok csakhamar malária-bacillusokat találtak a vérben. Ezzel a kísérlettel kimutatták, hogy az emberek beoltás vagy mocsárszunyogok szurásától is kaphatnak malária-betegséget és remélik, hogy nemsokára képesek lesznek a malária-szérumot előállítani,

— **(A köteles példányok.)** A köteles példányokról szóló új törvény végrehajtása egyike a legfontosabb teendőknél a Nemzeti Múzeum könyvtárában. Sok időbe került a hazai nyomdák teljes jegyzékének összeállítására s hasonlóképen sok vesződséggel járt mindenütt az új törvény intencióinak megértése. Ujabb és újabb körlevelek végre meghozták a várt sikert és most már a nyomdák legnagyobb része szabályszerűen küldi be sajtótermékeit. 557 vidéki és 166 fővárosi nyomda közül 401 nyomda 1898 február elejétől szeptember hónap végéig 1044 csomagot küldött be, melyeknek földolgozásával a könyvtárnak egy külön osztálya foglalkozik.

— **(A katonakarmester sorsa.)** A katonakarmesterek jelenleg nem tartoznak a katonahivatalnokok állományába, hanem csak az egyes csapatok tisztikara veszi fel őket szerződésileg. A katonakarmesterek jövője így egyáltalában nincs biztosítva, mint-hogy a tisztikar semmi biztosítékot sem nyújthat a távozó, vagy munkaképtelenné vált karmestereknek. Nyugdíjalapjuk pedig oly csekély hogy a nyugalomba vonuló karmester abból a legszerényebb igények mellett sem élhet meg. E helyzetnek azonban nemsokára vége szakad. Ugyanis a közös hadügyminisztériumban egy tervezet dolgoznak, melynek értelmében a katonakarmestereket a katonahivatalnokok állományába fogják fölvenni.

— **(Ha a kapukulcs az anyósnál van.)** Már az sem tartozik a legkellemesebb dolgok közé, ha az ember az anyósával egy házban kénytelen lakni. Hát ha még a kapukulcs is az anyósnál van! Ez a kettős csapás jutott osztályrészül Boucek borbélynak, aki Prága egyik külvárosában lakik. A harmadik, legfőbb csapás azonban, hogy a biblia parancsát, mely szerint a feleség férjét mindenüvé tartozik követni, az anyós magára nézve is kötelezőnek tartja, s vejét még a — korcsmákba is elkíséri. A minap is férj, feleség és anyós együtt voltak a korcsmában s hazafelé menet, annyira össze zördültek, hogy az anyós elővette a — kapukulcsot és ugyancsak megdolgozta vele a családfőt. Mindhármukat letartoztatták és Boucek csak attól fél, hogy közös cellába zárják őt az anyósával. Ez kellene még csak neki!

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. november 9. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 71.1 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 6.2 °C

• maximuma: 12.2 °C
• minimuma: 9.0 °C

Párányomás: 5.7 mm.
Relatív nedvesség: 81%
Felhőzet: 3° Str. S. E.
Szélirány s erő: N. E. 2
Csapadék 24 órai:
Hűvös, borult.

Dr. Czirei.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

Művészet, irodalom.

○ **Üdvöske.** Szép számú közönség jelenlétében került színre tegnap este az Üdvöske, ez a régi jó operette, mely bájos, fülbemászó zenéjével örökké kedves marad. A címszerepet *Örley Flóra* játszotta. Ő volt az est fénypontja. Minden egyes énekszámát, de különösen *Hunyadyval* énekelt szerelmi duettjét nyílt színen zajosan tapsolták meg, mi minden felvonás végén megújult. *Lipcsei Józsa* igen kedvetlenül játszotta s énekelte *Fiamettát*. Hangja is mintha nem lett volna oly csengő és tiszta, mint egyébkor lenni szokott. *Bérci Gyula* (Rokko) és *Andorffy* (Lorán fejedelem) a maguk mulatságára játszottak. Mind a kettő erősen túlzott. *Bérci, Lorán fejedelem* udvarában is magyar népies dialektusban beszélt (a la *Veréb Jankó*), *Andorffy* pedig — úgy látszik — azt hitte, hogy a bécsi *Praterban* van, annyira bohóckodott. A karok eléggé jól működtek s a rendezés ellen sem lehet kifogás. (—csi —ő.)

Törvénykezés.

§ **Fölgyújtott ház.** *Horvát György* darázi lakos folyó évi szeptember tizenegyedikén a kocsmában iszogatót s miután két üveg sört elfogyasztott, fölszólította a kocsmáros, hogy fizessen az egy üveg sört. A kocsmáros ráállott s miután azt közösen megitták, *Horvát* még tíz üveggel rendelt s azt már több társ segítségével itták meg.

Meglehetősen becsipett állapotban tért ezután haza *Horvát* a darázi hegyre, hol a feleségével közösen volt egy kis gunyhó forma házuk, a melyben egy csomó babszalma volt akkor benn és *Horvát* ezért rátámadt az aszszonyra, hogy miért nem dolgozik s tartja rendben a házat. Majd fenyegetőzni kezdett, hogy a házat fölgyújtja és amint pipára gyújtott, az égő gyufát véletlenül beleejtette a szalmába, a minek következtében a ház le is égett.

Ma volt a pécsi kir. törvényszék előtt ebben az ügyben a végtárgyalás és bár több tanu igazolta, hogy *Horvát* fenyegette feleségét a ház fölgyújtásával, mégis tagadása és a fölmerült körülmények következtében a törvényszék csak gondatlanságból okozott tűzvész miatt ítélte el két havi fogházra, büntetéséből a vizsgálati fogság által hat hetet kitöltöttnek vévén. Az ítélet jogerős.

Tanügy.

(Tanítók közgyűlése. A pécsi tanítóegylet folyó hó 19-én (szombaton) délután félhárom órakor a polgári leányiskola kézimunka-termébe rendezés évi közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó; tartja *Mihálovits* Antal. — 2. A népiskolai rajztanítás és annak módszeréről; előadja *Skolnik* Géza. — 3. A népiskolai tanítás végeredményéről; felolvassa *Haksch* József. — 4. Tanügyi állapotok a külföld egyes országaiiban; előadja *Klingenberg* Jakab. — 5. Indítványok.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 9-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ülésének megnyitásakor *Polónyi* zárt ülést kért, mit az elnök elrendelvé, a kormány presszióját teszi szóvá, mely minden téren megnyilatkozik. Így a pénzügyminiszter is presszióval vitta ki, hogy a lipótvárosi kaszinó a kvóta emelés mellett foglaljon állást, mert addig nem adott nekik engedélyt speciális szivarok árusítására, míg érdekeket nem szereznek rá.

Lukács miniszter tagadja *Polónyi* állítását.

Apponyi Albert fejtegeti, hogy a miniszterelnök személyét nem lehet hivatalától elválasztani s azt mondani, hogy a pressziót nem a miniszterelnök, hanem a pártvezér követte el. Ha a többség csak formai, a mint hogy igaz is, akkor a kisebbség is a formai jog alapjára helyezkedik s a formai jogot nem is sértette. Jobban szeretné, ha a szóban forgó kérdést nyílt ülésen tárgyalnák, de akkor napirendre kellene tűzni. Ha ezt nem engedik, hát vitatkozzunk tovább zárt ülésen.

Tisza István vitatja, hogy *Bánffy* Dezső semmi pressziót nem követett el. (Kacagás baloldalon.) Tárgyalják a kérdést nyílt ülésen. (Kialtások: tüzzük napirendre!)

Tisza István: Mihelyt az indemnitást napirendre tűztük, ezt is tárgyalhatjuk. (Kialtások: olyan nincs!)

Órley Kálmán kormánypárti képviselő *Blaskovich* Sándornak a szabadelpárthól történt kilépésére reflektálva kijelenti, hogy mindenki panaszkodhatik a vesztegetések ellen, csak *Blaskovich* nem, mert neki roppant pénzebe került a mandátum.

Horánszky partolja a zárt ülést kérő indítványt s így végzi beszédét: A miniszterelnök kijelentései a *Desseffy*-ügyben nem egyebek csűrész-csavarásnál. A nemzeti párt megmondja, honnan veszi a pártpénzeket, de mondja meg *Bánffy* is, ha meri, honnan veszi az ő pártja a pénzt. (Viharos tetszés, szünni nem akaró taps a baloldalon; zaj jobbról.) Ha *Bánffy* nem mer nyilatkozni, ez annak lesz jele, hogy a közérkölcsök legmélyebb süllyedéséből kerültek elő a szabadelpárt pénzei. (Óriási zaj a jobboldalon, viharos tetszés a baloldalon, elnök csenget.)

Szünet után *Sima* Ferenc beszélt a zárt ülésen. Egy órakor nyílt ülésen *Molnár* János terjesztette elő interpellációját az „Alkotmány“ pénzeinek elkobzása miatt.

Holnap folytatják a zárt ülést.

TÁVIRATOK

— **A Károlyi-Gajary párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Károlyi* Sándor gróf párbaja *Gajary* Ödönnel ma reggel történt meg a meghatározott feltételek mellett. Miután a békeltetés sikertelen maradt, a felek fölállottak, de az első golyóváltás után, mely kárt egyikben sem tett, *Gajary* Károlyi felé lépve a következő kijelentést tette: „Nem volt szándékom sérteni és nem is sértettem nagyméltóságodat; ha kívánja, folytatjuk a párbajt, azonban azt hiszem, hogy lovagias kötelességemnek ezzel eleget tettem.“

Károlyi segédei ezt a kijelentést elégségesnek találták, mire mindkét fél megbízottai az ügyet lovagiasan elintéztnek nyilvánították.

— **A Dreyfus-Eszterházy-Piquard-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Figaro“ jelentése szerint a semmitűszék rendeletére azoknál az embereknél, akik *Eszterházy*val érintkeztek, újabb házkutatásokat tartottak s iratokat koboztak el. *Eszterházy* terjedelmes levelezését a semmitűszékhez juttatták.

Az „Aurore“ azt mondja, hogy ennek az intézkedésnek fölöttébb fontos eredménye eldönti az *Eszterházy* bűnösségének kérdését.

Clemenceau közli a lapokban, hogy *Piquard* ezredet holnap szabadon bocsájtják.

Nyílt-tér.*)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az anti-rheumatikai és antiarthritikai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálatért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas készvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozásakor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyom szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testerőm hanyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel
Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: minden gyógyszerárban.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Allandó nagy

Butor-

kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemű asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédlők

Hálószobák

Uri szoba

Salon és

Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyszintén Angol és mindennemű I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű butor gyárának raktárában.

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy **halhólyagot**a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-
áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szekeküldés
titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a
pénz visszaadatik.

Pécsett, Mandula-utca 12. sz.

házban f. é. december 1-től

egy külön szobabérbeadandó. — Ugyanott **egy lakó-
társ** elfogadatik.**Előfizetési
felhívás!!****„PILLANGÓ”**

társadalmi és művészeti élelclapra

(Magyar Fillegende Blätter).

*

ÉLCLAP, melynek Magyarországon nincsen párja.**ÉLCLAP**, mely nem a politika mezején botanizál a humor után.**ÉLCLAP**, a mely nem a pikantéria pezsgő forrásából meríti anyagát.**ÉLCLAP**, mely nem bánt személyeket.**ÉLCLAP**, amelynek egyedüli célja az, hogy mulattasson, ecsettellel és tollal összehordva a társadalom derűs jeleneteit, olykor-olykor tollhegyre szurva egy-egy félszegségeit is, hogy okuljon rajta az, akit illet.

A „PILLANGÓ” a család lapja. Apa, anya bátran kezébe adhatják a lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja a serdülő lányka épügy, amint elolvashatja az a kis konyeleskedő iskolás fiú is, a ki azt hiszi, hogy neki már mindent szabad olvasni. — Nincs benne semmi, a mi megméltatja, számúzza van hasábjairól a kétértelműség.

A „PILLANGÓ” illusztrációi vetélkednek a külföld hasonló kiadványaival és minden szalon díszét képezik.

Ingyen küldjük a „PILLANGÓT” 1898. október hó 1-étől három hónapon át mindenkinek, a ki már most 1899. évre előfizet.**Ingyen** küldünk mutatványszámot mindenkinek, a ki erre felker bennünket.**A „PILLANGÓ”**

előfizetési ára:

Egész évre 4 frt. — Fél évre 2 frt. — Negyed évre 1 frt.

Legcélszerűbben lehet előfizetni postautalvánnyal.

A „PILLANGÓ” kiadóhivatala:

BUDAPEST,

VI. ker., Terezy-körút 35. I. em.

Hirdetések jutányos áron kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA ÉRT.

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNA TRÁ 20% LEVONÁSSAL
AVÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl

Pécsett: Ullmann M. Károly

és a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatala.

A „Sándor-telep” Ujvidékenazonnali szállításra **eladásra** bocsát:

100,000	darab sima	szőlőajtványt	Portáliston	á frt	65.—
35,000	„ gyökeres	„	„	„	105.—
50,000	„ sima	„	Monticolán	„	80.—
15,000	„ gyökeres	„	„	„	120.—

ezrenként; — az ojtványok angol párosítás módján készültek, teljesen beérettek, tökéletesen összeforrottak és minden tekintetben kifogástalanok. — A gyökeresek vagy egyes darabokban, vagy pedig, — egy méter és azon felül hosszú alanyokon, — 2, 3 és 4 hajtással egy gyökérezeten szállítatnak. — Az ojtványok vegyesek és a készlet a következő fajokat tartalmazza: kék kadarka, Oportó, fehér és piros Chasselas, fehér és piros Szlankamenka, piros kövidinka és olasz Rizling, mindannyi fajt összevegyítetten szállítva.

Ezekon kívül rendelkezik a »Sándor-telep« faj és név szerint szállítható sima és gyökeres zöldajtványok, nemkülönbén igen szépen összeforrott, erős gyökérezetű fásajtványok fölött, Portalis és Rupestris alanyokon, — és végre **fajtiszta Riparia Portalis, Rupestris Monticola, Solonis** és különféle **Hybride**-fajokból, még nagyobb mennyiség sima és gyökeres vessző is eladó.

Részletes árjegyzéket kívánatra mindenkinek megküld, valamint mindennemű tárgyi felvilágosítással készséggel szolgál a teleptulajdonos

Adamovich Sándor,

bornagykereskedő, Ujvidék, Bács-Bodrogmegye.